

POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRJA

Nr. 40 (250)

6. oktoobril 1926 a.

VI. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—
 Siseministriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—
 Üksik number maksab Mk. 25.—
 Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24
 Kuulutuste hinnad:
 1/1 lehek. Mk. 4000.— || 1/4 lehek. Mk. 1000.—
 1/2 „ „ 2000.— || 1/8 „ „ 500.—
 1/3 „ „ 1350.— || 1/16 „ „ 250.—
 Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75°/o, tekstis 100°/o kallim.
 Adressi muutmise 30 mk.
 Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) J. Kaiv, Seadusandlise võimu delegatsioon. 2) M. Morrison, Rahukohtu tr. s. §§ 58—58¹ tarvitamisest politsei praktikas. 3) E. Mets, Politsei koosseisu koondamisest. 4) Dr. E. Anuschat, Kunstlik kära — varaste võte. 5) Dr. jur. H. Liepmann, Leipzigi kriminaalseminar. 6) Politsei ratsareservi võistluste ja mängude tagajärgedest. 7) Ametlik osa. 8) Kuulutused.

Seadusandlise võimu delegatsioon.

J. Kaiv.
(Lõpp.)

Kui asuda meil maksva korra seisukohalt lahendama eelpoolnimetatud küsimust, kas valitsusvõim võib oma määrusega muuta varem väljaantud vormilise seaduse eeskirja, s. o. kas riigi seadusandline asutus võib delegeerida valitsusasutusele võimu välja anda samajõulisi akte, kui seaduski, siis tuleb peatuda kõige esiteks järgmise asjaolu juures.

Niisuguses ulatuses võimu delegeerimine oleks mõeldav, kui meie oma seadusandlist kogu võiksime pidada kõikvõimuliseks, kes oma äranägemisel võiks tema peale pandud ülesandeid teostada ise või nende teostamist anda mõnele teisele asutusele.

Meie „kõikvõimas“ on aga rahvas. Tema käes on ülem riigivõim. Riigikogu on vaid tema esitaja, kes teostab seadus-

andlist võimu. Tema ülesanded on täpselt loetletud põhis. §§ 52, 55 ja kaudselt § 60 p. p. 1, 3, 4, 5. Tema annab seadusi (§ 52). Seda tuleb võtta täpselt. Meie põhiseadus on kahtlemata rajatud võimude lahutamise põhimõttele. Põhiseadusega on niisuguste aktide andmine, nagu seda on seadused, pandud riigikogu peale. Seda riigikogu omal äranägemisel muuta ei või, sest „põhiseadus on vankumatuks juhteks riigikogu ning kohtu ja valitsusasutuste tegevuses“ (§ 86).

Sellest, et teatud riigiasutus on varustatud mõnesuguse võimuga, ei järgne veel, et ta omal äranägemisel seda teisele võib edasi anda, et ta võiks sellest lahti ütelda. Siin ei ole kohaldatav põhimõte, mille järgi oma subjektiivseid õigusi võib edasi anda. Õieti ei ole siin

tegemist niivõrd õigustega, kui k o h u s t e g a.

Nii teooria, kui ka praktika on ühe-meelselt tunnustanud, et riigiasutustel õigust ei ole oma võimu omal äranägemisel teistele asutustele edasi anda. (v. Fr. Weir — La question de la délégation de puissance législative — Revue internationale de la Théorie du droit nr. 1).

Järjekult peab oletama, et meie kord ei võimalda sarnast seadusandlise võimu delegatsiooni, mille järgi valitsusasutused õiguse omandaksid välja anda vormilisi seadusi või määrusi, milledega võiks muuta maksvate seaduste eeskirju. Seda kinnitab ka põhiseaduse eelpoolsiteeritud eeskiri, et valitsus võib anda „seadustega kokkukõlas määrusi“. Sellest eeskirjast paistab selgesti seaduste üleolek.

„Vabariigi Valitsus hoolitseb seaduste täitmise eest“ (§ 60). Kui oletaksime, et valitsusvõimu määruse eeskirjadega võimalik seaduse eeskirja muuta, kuidas oleks võimalik seda siis kokkukõlastada põhiseaduses ettetoodud eeskirjaga?

Ühtlase õiguse loomise mõttes ei võiks seda üldse teisiti ette kujutada. On selge, et ei saaks rääkida õiguslise süsteemi ühtlusest, kui meil oleks kaks võimu, kes rippumatult teineteisest õiguse põhinorme seaksid.

Kuid seadusandlise võimu delegatsioonist räägitakse ka teises mõttes. Nimelt näevad mõned autorid ka selles seadusandlise võimu delegatsiooni, kui põhiseadusega üldiselt või hariliku seadusega eraldi valitsusvõimu volitatakse välja andma määrusi.

Nii, näiteks, räägib delegatsioonist sarnases mõttes Fleiner (— Institutionen des deutschen Verwaltungsrechts, lhk. 70 ja edasi). Ta ütleb muu seas järgmist: „Seadusandja võib siiski ülesannet, õigust luua, edasi anda valitsusasutustele. Sellega pannakse nende organite peale seadusandluse funktsioonid. Selle järeldusel räägitakse „seadusandlise võimu delegatsioonist.“

Niisugust seisukohta ei saa siiski küllalt täpseks lugeda. Siin on liiga suur tähtsus antud seaduse ja määruse materiaalsele sarnadusele. Selle sarnaduse tõttu ei näe paljud autorid üldse mingit vahet seaduse ja määruse vahel peale nende vormilise erinevuse, s. o. nende tulevuse kahelt erinevalt võimult.

Nii ütleb muu seas prantsuse teadlane

Duguít: „Kuid sisuliselt juriidiliselt vaatepunktilt on määrus ja materiaalne seadus sisuliselt sarnased. Ma olen otsinud, kuid ei leia nende vahel mingit vahet. Ma oleksin väga õnnelik, kui mulle võidaks näidata mõnda.“ (Traité de droit constitutionnel, Paris 1923, lhk. 186).

Kahtlemata peab ühinema sellega, et määruse ja seaduse vahel materiaalselt vahet ei ole. Nagu eelpool juba nimetasin, loob üks kui ka teine õigust. Kuid nagu seda põhjalikumalt käsitletuna näitab Adolph Merkl (Die Lehre von der Rechtskraft), ei ole seadus mitte ainum akt, mis kujutab õiguse eeskirja, vaid seda on ka määrus ning seda on isegi ka administratiiv- ja kohtuasutuste mitmesugused aktid. Seda on lõpuks isegi eraisikute toimetatud aktid (testamendid, lepingud jne.), mida peab käsitama samuti õiguse reeglina. Nende normide kogu, mis kujutab õiguslist seisukorda, on korraldatud astmikredeli (hierarhia) viisil, kus iga normide grupp asetub normide ulatuse kohaselt.

Järelikult ei saa materiaalselt külge üldse erinevuse otsimisel aluseks võtta.

Ei saa siiski ütelda, et kui valitsusasutustele on antud määruste andmise õigus, et sellega on pandud nende peale seadusandluse funktsioonid ning näha selles seadusandluse delegatsiooni.

Määruse ja seaduse vahel on siiski oluline vahe. Kuna see vahe on tingitud seaduse ja määruse vormilisest erinevusest, s. o. nende tulevusest kahelt erinevalt võimult, siisi ei ole seda küllalt rõhutatud.

Vahe nende kahe akti vahel seisab nende sihtides.

Valitsusvõim teostab täidesaatvat võimu, ta hoolitseb seaduste täitmise eest. Ta hoolitseb seadusandja poolt seatud põhimõtete teostamise eest.

Samuti kui tehakse vahet administratiivse akti ja õigusmõistlise akti vahel (v. minu artikkel „E. Politseileht“ nr. 39 k. a.) nende sihi poolest, samuti võime järelikult ka vahet teha seadusandlise võimu eeskirja ja valitsusasutuse kui määrusandlise võimu poolt antud eeskirja vahel — esimesele on teatud normi seadmine lõppsihiks, kuna valitsusvõimu poolt antud määruse sihiks on seadusandja poolt seatud normi teostamine.

Ettetoodust järgneb, et valitsusvõimud andes määrusi tegutsevad sisuliselt sa-

muti õiguse loojatena, kui seadusandline asutusk. Kuid ühtlassi järgneb ka see, et valitsusasutus, kes on kutsutud õiguse norme andma, on õigustatud nende kaudu teostama või täide viima seda, mis algkujul, kuigi kaudselt — tarvitades luulelist võrdlust, ütleksime pungana, sisaldub seadusandlise võimu poolt seatud normides. Nimetades seadusandlise asutuse poolt seatud norme algnormideks, võiksime määruse omi nimetada teisejärgu normideks.

Niisuguse arusaamise juures paistab olevat asjatu rääkida „seadusandlise võimu delegeerimisest“ valitsusasutustele kõnesolevas mõttes. Nagu nägime, ei ole siin tegemist õieti seadusandlise võimu delegeerimisega, vaid valitsusasutuste poolt täidesaatva võimu teostamisega. Kui võtta määrusandlist võimu delegatsioonina, siis peaksime rääkima delegatsioonist ka igasuguste valitsusasutuste korralduste juures, ka need on, nagu eelpool nägime, õigust loovad aktid.

Nagu eelpool ettetoodud põhiseaduse paragrahvidest näha, on meil võimalik ainult niisuguste määruste andmine.

Sisu järgi jagunevad määrused kahte liiki. Ühede kaudu määratakse lähemalt kindlaks mõnesuguse seaduse täitmise ja kohaldamise tingimused. Niisuguseid võiksime nimetada — millises mõttes meie seadusandlus neid nähtavasti on ka nimetanud — elluviimise määrusteks (määrus secundum legum). Uute seaduste teostamisel tekib administratiivvõimudel, kelle peale seaduse täitmine pandud, tihti tarvidus välja töötada üksikasjaline plaan seaduse elluviimiseks, selgitada tema täitmise järele valvajatele üksikute eeskirjade mõtet jne. Sarnaste asjade kohta käivad valitsusasutuste üldised reeglid moodustavadki elluviimise määruse sisu.

Teist liiki võiksime nimetada kor-

raldusmäärusteks (määrused praeter legem). Nende kaudu korraldatakse neid avalikke vahekordi mis seadusandluse poolt enam-vähem korraldamata.

Peab arvama, et elluviimise määrust võib vastav valitsusasutus anda juba selle tõttu, et tema peale pandud teatud seaduse täitmine, ilma et kõnesolevas seaduses oleks seda õigust nimetatud. Selles mõttes võiks mõista ka põhiseaduse § 60 p. 7.

Korraldusmääruste suhtes valitsevad selles asjas lahkarvamised. Ühed, näiteks Elistratov (Основныя начала административнаго права, Москва, 1917), asuvad seisukohal, et valitsusasutuse õigus välja anda korraldusmäärusi ühes või teises asjas peab otsekohe ettenähtud olema. Seda õigust, korraldada üht või teist liiki avalikke vahekordi, mis ei ole küllaldaselt normeeritud seadusandluse poolt, ei saa tuletada valitsusasutuste üldisest kohusest seadusi täide viia.

Teised aga, millise vaate peaesitajana võiks nimetada prantsuse õpetlast Moreau'd, kaitsevad seisukohta, et uute või värskelt märgatud juriidiliste suhete juures ei ole valitsusasutusel selle korraldamiseks erilist õigustust tarvis või nagu seda ütleb lugupeetud E. Maddison ühes kirjatükis selle küsimuse kohta (E. P. nr. 49 — 1925. a.) Vabariigi Valitsuse suhtes, et Vab. Val. on õigustatud oma määrusandlist võimu tarvitama isegi seal, kus vaiki b seadus, — seda põhiseaduse § 60. põhjal.

Kahtlemata on ka viimane seisukoht põhjendatav. Kuid kui asuda seisukohale, et meil on üksainuke algnorme seadusandlus, riigikogu, kes seda teeb seaduste andmise kaudu, siis ei ole võimalik viimasena kirjeldatud vaatega ühineda, sest sarnaselt vaatekohalt peaksime oletama kaht algnorme seadvat asutust.

Rahukohtu tr. s. §§ 58 ja 58¹ tarvitamisest politsei praktikas.

M. Morrison.

Küll ei ole R. T. nr. 183/184 — 1925. a. ilmunud „Mõnede seaduste ja sundmääruste rikkumiste eest määratavate administratiiv karistuse seadus“ seal ettetoodavaid süütegusid mitte ainuüksi politsei trahvida jätta tahtnud, sest nende järele võetakse süüdlasi vastutusele „kas üldi-

ses kohtukorras või käesoleva seaduse järele administratiiv korras“. Sest politsei trahvimised jäävad jõusse üksi siis, kui süüalune ajaviitmata maksab trahvi ära ja nii omast edasikaebamise õigusest vabatahtliselt loobub. Kuid et elanikkude sisse- ja väljakirjutamine sünnib politsei

jaoskondades, ja selle töö juure rahukoh-tunikud ei küüni, siis jääb hulgaline süüd-laste trahvimine ikkagi politsei hooleks. Mis aga selleks sunnib sõna võtma, on as-jaolu, et siin talitamisel puudub kindel ühtlus. Küll ei leidu sarnast soovivat ühtlust ka kohtute praktikaski, kuid seda võiks siiski teatavas mõttes politseile soo-vitada, selleks on nimetatud süüteod oma iseloomu poolest liig lihtsad.

Süüdlaste õiglase ja sirgejoonelise trah-vimise taktika saavutamiseks on kõige-pealt tarvilik, et nende süütegude teoree-tiline külg oleks kõigil trahvijatel selge ja igakülgselt hästi valgustatud. Kuid seda ei ole meil veel sündinud ja vaevalt on loota, et sellelaadilised süüteod riigikoh-tusse ulatuks, kust võiks autoriteetlikku seletust ootama jääda. Selleks on nime-tatud süüteod liig väikesed. Nende täht-sus seisab aga hulgalises ettetulemises.

Eelpoolnimetatud Rhk. tr. s. mõlemad paragrahvid kõnelevad õieti ühte ja seda-sama, kuid kumbki on määratud iseliiki süüdlastele. Esimene neist on määratud kõikidele elanikkudele üldse ja teeb polit-sei jaoskondades kõikide elanikkude sisse- ja väljakirjutamise üldkohustuseks, vaatamata sellele, kas süüteotegija on korteripidaja, üürnik, kaaselanik korteris või allüürnik.

Sellega on seaduslikult igaihte, kes iga-nes elab kusagil elumajas linna piirides, kohustatud andma majaomanikule ehk majavalitsejale sissetulejatest ja väljami-nejatest õigeid teateid. Seal juures seisab küll lisamärkus, et see kohustus maksab seal, kus „sarnane teadaannete tegemine on kohuseks tehtud“, kuid siin tuleb mee-les pidada, et see Rhk. tr. seaduse para-grahv ilmus sellel ajal, kus linnades Venemaal veel kõikjal elanikkude sisse- ja väljakirjutamise kohustust ei olnud, vaid see oli olemas ainult suuremates linnades, eestkätt pealinnades. Läänemere-maade suuremates linnades aga maksis sisse- ja väljakirjutamise kohustus seaduse ilmumise ajal juba igal pool, ja et meie selle kohustuse pärijad oleme, see ei sünnita enam mingit kahtlust. See üld-kohustus saab meil veel loomulikuma pil-di selle läbi, et meil on maksev üürisea-dus, mida endine Venemaa ei tunnud ja mis nüüd korterite pidajaid kõigiti kaitseb, vähendades majaomanikkude ja ma-javalitsejate järelevalve võimalusi ja kit-sendades nende õigusi. Kuna ennem ükski elanik ei saanud majasse elama tulla ilma

majaomaniku ehk majavalitseja loata, on see õigus olemas ainult pärast 1919. aastat ehitatud uutes elumajades, vanemates mitte. Seal puudub lubaküsimuseks tege-lik tähtsus ja iseasi on see, kui seda soo-vitakse teha viisakuse pärast. Järjeli-kult teeb seadus sisse- ja väljakirjutamise üldkohustuseks, et kõik asjaosalised pea-vad üldkohustust kandma ja kui nad seda ei tee, tuleb neid trahvida.

Kuid juba järgmine § 58¹ nõuab otse-kohe, et majaomanikud ja majavalitsejad ei tohi neid teateid, mis majaelanikud neile sissetulejate ja väljaminejate kohta annavad, mitte oma teada pidada, liiategi veel salata, vaid nemad peavad neid tea-teid ajaviitmata politseile andma edasi. Igasugune unustus, hooletus, viivitus ja ükskõiksus sellel alal on trahvitavad süü-teod.

Nüüd ilmub aga uus küsimus, mis ni-metatud seadus täiesti tumedaks ja sega-seks jätab. Nimelt on seal ühel viisil ja ühel mõõdul trahvitavad nii uute elanik-kude elumajadesse sissetulemised, kui ka sealt väljamineemised. Seadus loeb esime-sel vaatlemisel need süüteod ühesuuru-seks, ehk näitab otsekuu nende vastu üks-kõikne olevat sellega, et ta neid ei klas-sifitseeri. Kuid tegelikult ei ole asi nii, sest politseil ei ole see fakt ühesuuru-se tähtsusega, kas elanik elumajast välja läi-nud või uus elanik sinna elama asunud. Seda vahet teati ja tunti väga hästi en-distes Venemaa kubermangude valitse-mise administratsioonides, kui nimetatud süütegude trahve uute sundmääruste väl-jaandmisega suurendati ja kõvendati. Seal eraldati ära uuesti elumajadesse elama tulnud juhtumised elanikkude väl-jaminemiste juhtumistest ja kummagi süü-teo trahvimisel tarvitati isesugust mõõ-dupuud. Samasugust talitamisviisi näeme meie veel praegu mitmetes Lääneriikides. See on tõenduseks, et endised ja eelpool-nimetatud sundmäärused ei olnud tarvili-kud mitte üksi erakorralistel aegadel, mil-lest meie juba üle jõudmas, vaid oluline tarvidus nende järele kestab edasi.

Selle kindla ja selge vahetegemise tar-vidus, sisse- ja väljakirjutamiste vahel süüdlaste trahvimisel, on meil ka peale muu veel uue, hiljuti alles esilekerkinud konjunkturi pärast hädavaajaline. Sest nüüd, mil rüüvõim on kodanlise reg-istreerimise sisseseadmise näidanud, et ta väga tähtsaks peab õigete statisti-liste andmete saamist, kus jooksva re-

gistreerimise juhtumiste jaoks on isegi kindlad ja täpsed tähtajad määratud, ker- kib automaatselt ja otsekui tahtmata esile seda riiklist püüet järjekindlalt ka teistele aladele laiendada. Praegusel ajal, kus veel kindlat vahet ei tehta süüdlaste trah- vimisel elanikkude sissekirjutamiste ja väljakirjutamiste vahel, lonkab üks pool teise järele. Nii seab aeg meile ette üles- ande selge vahetegemise mõlemilaadi- liste süütegude vahel ka veel järgmistel põhjustel.

On elanik elumajast välja läinud, siis tuleb see varsti ilmsiks, kui ta jaoskonnas peaks olema väljakirjutamata. Sest juh- tub selle isiku kohta jaoskonda mõni pa- ber või maksunõudmine tulema, siis ei saada sellest paberist muidu lahti, kui teda tuleb aadresslauas välja kirjutada. Ükski jaoskonna kantselei ei saada muidu pabe- rit välja, kui sellel peab aadresslaua öien- dus kaasas olema. Ka kirjutavad maja- omanikud ja -valitsejad väljaminejaid alati kergemalt välja, kui uusi juuretuli- jaid sisse. Nii on elanikkude lahkumise puhul elumajadest nende väljaregistree- rimine kõigiti kergesti läbiviidav ja seda tõukavad tagant kõik jaoskondades töö- tamise tehnilised asjaolud.

Hoopis teine lugu on elanikkude sisse- kirjutamisega. Esiteks ei teata korterite pidajad majaanikkudele ja majava- litsejatele nendest juhtumistest nii ker- gesti ja teiseks kirjutatakse neid ju sisse ikkagi praegusel ajal kaunis vastumeel- selt, kuna meil olukorrad mitmel pool ma- jaelanikkude vahel vastastikku pingul. Teiseks on elanikkude sissekirjutamise protseduur palju keerulisem ja seega ka loomulikult süüteo suurus tõsisem. Tuleb

ikkagi meeles pidada, et sellel silmapil- gul, kus juba uut elanikku jaoskonnas re- gistreeritakse, seal ennem palju tüli ja se- keldusi kodusel viisil on seljataga.

See on ainult vormiline külg, sisuline külg on hoopis suurem ja tähtsam. Siin on peale mitmesuguste süüelementide kõige pealt riigivõim huvitatud sellest, et iga elaniku kindel elukoht administrat- sioonil alati õigel ajal teada oleks, rääki- mata juba sellest, kas isikut mõne kuri- teo pärast taga otsitakse või mitte. Iga- sugused statistilised andmed, mida riik nii saada igatseb, võivad segi minna ja oma tähtsuse kaotada, kui kindlasti ei ole teada, kus elab keegi isik.

Nagu igasuguse korralise asjaajamise lõpulikku mõju, korrahoidmise „musta töö“ tegemisel, tegijad ise kaugeltki ära määrata ja selle ulatust ei suuda ette ai- mata, nii ei suuda ju alati igal pool ka sellest aru saada, et isiku elumajasse elama tulek kümnekorda tähtsam on tema väljaminekust, sest üksi sellega ava- nevad edukad maksude sissenõudmised ja kõiksuguste riikliste kohuste kandmised. Sellepärast tuleb süüdlaste trahvimisel ka selle järele käia. Rhk. tr. s. määrab sel- letaoliste süütegude eest trahvi iga päeva eest mitte üle 50 kopika (Emk.) ja kogu- summas käesolevate seaduste järele mit- te üle 3000 marga. Võõrastemajade ja selletaoliste asutuste pidajate viivitatud päevade trahv on poole suurem. Kuid peale selle ei või silmist lasta ka muid süüd suurendavaid ehk vähendavaid as- jaolusid, nagu lohakust, unustust, hoole- tust, ükskõiksust, ehk selle süüteo suure- mat astet, meelega sissekirjutamise ko- hustuse eest kõrvalehoidmist.

Politsei koosseisu koondamisest.

E. Mets.

Politseikooli direktor.

Riigiasutuste koosseisude seaduse ha- rutamisel 2. lugemisel riigikogu alam- komisjonis läinud nädalal võeti vastu otsus, et politsei koosseisus tuleb vähen- dada konstaablite arvu 250 inimese

Toimetuse märkus: Et koos- seisude kärpimise küsimus on praegu terves omas ulatuses päevakorral, siis anname ruumi käesolevale artiklile, mis omalt poolt aitab valgustada koosseisude vähendamise tagajärjel tekkivaid olukordi.

Toimetus.

võrra. Ühenduses sellega on kerkinud üles küsimus, kas suudame tulevikus kindlustada kodanikkude julgeolekut? Vaevalt küll, arvatakse enamuses.

Millele põhjeneb siis sarnane otsus? Riigikogu liikmed tõid ette, et politsei kaebab töörohkuse üle, eriti riigi- ning omavalitsuse maksude sissenõudmiste alal. Politsei tööst moodustavat maksude sissenõudmine 50%. On võetud üles küsimus, et maksude sissenõudmine tu- leks panna omavalitsuste peale, sellega väheneks politsei töö 50% võrra, järjeli-

kult võib selle arvel konstaablite koosseisu vähendada 50% võrra. Nii olid lühikesed teated motiivide kohta koosseisude vähendamisel.

Osalt on siin ka tõtt olemas, kui meie ei puudutaks politsei otsekoheseid ülesandeid ja üldist julgeolekut ja lähemalt ei kalkuleeri, kelle peale neid ülesandeid panna ja kuivõrd tuleks uus korraldus odavam praegusest.

Siin kohal tekib küsimus, kes oli sarnase mõtte ülesvõtjaks ja õhutajaks, et maksude nõudmist panna omavalitsuste peale. Kõige rohkem politseiametnikud, eriti maa konstaablid. Nüüd seisame katkise küna juures ja mõtleme, mis edasi saab?! Kuhu lähuvad lahtilastud ametnikud, kuidas korraldada julgeolekut ja korrakaitset maal, sest vähendamine puudutaks kõige enam maal asuvaid konstaableid?

Kui palju on hädaldanud maa konstaablid, et meie upume maksunõudmistesse, meie ägame selle koorma all, vabastage meid sellest tööst, omavalitsus nõudku ise omad maksud! Nüüd läheb see ammuigatsetud soov täide, kuid kas keegi rõõmu tunneb selle üle, on iseküsimus. Väga võimalik, ja ma ei kahtle ise selles, et see töö on raske ja koormav politseile, kuid keegi tegelikudest maksude sissenõudjatest ei ole arvuliselt ja läbikaalutult andmeid toonud, kuivõrd suurendab maksude nõudmine politsei tööd, kui palju aega kulub keskmiselt päevas maksunõudmisele, kas segab see teist tööd, s. t. otsekoheseid ülesandeid jne. Sellest on nüüd tehtud järeldused, on lubatud politseile tööd vähendada, kuid tingimusega, et politsei koosseisu tuleb selle võrra vähendada. Näib, nagu oleks maksude sissenõudmine ainuke tähtsam ülesanne. Kas on sarnane uuendus läbiviidav, selle kohta võib palju vaielda.

Praegusel kujul on politsei paigutatud tiheda võrguna üle maa ja tema on kõige liikuvam ja kättesaadavam rahvale. Sellepärast lasub politsei õlgadel ka suur hulk ülesandeid, kes neid kõige kergemalt ja täpsemalt suudab teostada. Peaaegu iga uus seadus lisab endisele kohusele uue juure.

Nüüd peab tõsiselt küsima, kas mõeldakse politseilt võtta ainult maksude sissenõudmine või ka teised ülesanded, kus politsei tegutseb teiste asutuste agendina. Näiteks, järelvalve tervishoiu alal (hakkavate haiguste puhul, puhtuse alal, toi-

duainete valmistamise ja müügi alal jne.); riigi kaudsete maksude alal (toll, aktsiis), riigi majapidamise, kaitseväge, tööstuse ja kaubanduse, ehituste, liikumisteede ja ühenduse pidamise aladel, metsa- ja põllumajanduse alal jne.

Kuigi loetletud ülesanded kuuluvad ainult osaliselt politsei ülesannete hulka, ei ole vist vähemalt minu arusaamise järele, mingit võimalust neid ülesandeid teiste ametkondade peale panna. Oletame, et selleks luuakse uued ametasutused. Kuid mis oleme siis sellega kätte saanud, kas ametnikkude koosseisu vähendamise? Just vastupidi, sellega suurendaksime tunduvalt koosseisu.

Väljamaal võime sarnast erinemist tihti leida. Nii, näiteks, on Saksamaal olemas peale julgeoleku politsei (Schutzpolizei) veel eripolitseid, nagu: tööstuspolitsei, teedepolitsei, veepolitsei, jahipolitsei, kalapüügipolitsei, ehituspolitsei jne., keda nimetatakse valitsemisepolitseiks (Verwaltungspolizei), ja kes suuremalt jaolt ei kannu vormi. Meil on saavutatud maksimaalne kokkuhoid selle tõttu, et kõik loetletud ülesanded on pandud välispolitsei peale, kes, nagu eelpool tähendasin, on asetatud tihedalt üle maa ja kes selle tõttu puutub kokku seal kõigi eluavaldustega.

Kõige suurem viga oleks, kui politsei-aparaadi tahetakse reformeerida osaliselt, kui asja võetakse liig ühekülgsest. Et maksude nõudmist tahetakse politseilt üle anda omavalitsustele, ei saaks selle tõttu veel koosseisu nii tunduvalt kärpida, sest kõige peale vaatamata on maksude nõudmine ainult üks väike osa politseiülesannetest. Kuigi ta palju tööd annab politseile, siis ei tule sellest veel järeldada, et ta on suurem ja tähtsam ülesanne, vaid kodanikud ei ole veel harjunud ja kodunenud uue maksustamise viisiga ja maksuaparaadid, eriti omavalitsused, ei suuda veel küllalt korralikult töötada, sest ka neil on seadused ja korraldused liig värsked. Kõik see nõuab aega enne kui üks või teine asjaga tutvuneb, koduneb ja seadustesse süveneb. Seni kui kodanikud harjuvad korralikult maksusid maksma, nõuab veel palju aega, sest sõja-aastad on ka omaltpoolt väga sügavad jäljed jätnud ja kodanik unustab mõnikord omad kohused riigi vastu.

Küllalt on kohti, kus politseile tulevad ainult mõned üksikud maksunõudmised, aga palju enam neid, kus politsei on kõrgemal määral üle koormatud mak-

sunõudmistega. Nii tean maakondi, kus ühes vallas tuleb konstaablile mõni üksik maksunõudmine, teises vallas aga tuhandeid. Põhjus on lihtne, kus elanikud vaesed, seal on ka nõudmisi rohkem. Mõnikord aga leiab vallavalitsus, et valakassa on tühi, kuid raha on hädasti vaja. Kohe saadetakse maksunõudmised (kõige enam isiku- ja liikumata varade maksud) politseile välja sissenõudmiseks, ilma, et kodanikkudele oleks teatatud maksusuurusest või tähtajast, või oleks ära oodatud, et antud tähtajaks maksud vabatahtliselt ära õiendatakse. Sellejuures tuleb sageli ilmsiks, et suur hulk maksualuseid on maksud juba varem ära õiendanud.

Kui nüüd maksude nõudmine pannakse omavalitsuste peale ja sellepärast vähendatakse konstaablite arvu maal, siis tuleks, võib olla, üks konstaabel kihelkonna peale ehk veel harvemini, nagu alamkomisjonis arvati; kuidas oleks siis lugu teiste ülesannetega, millest eelpool jutt oli? Kas on konstaablil võimalik 100 või enam kilomeetri ulatuses valvata teede korrashoidu, taudide vastu võidelda, salaküttimise ja keelatud kalapüügi järele valvata jne.? Vaevalt küll. Teiseks, peame küsima, kas on sel juhtumisel konstaabel rahvale kättesaadav?

Juba nüüd nurisetakse, et tähtsamate sündmuste puhul ei saa politseid kiirelt kätte. Ja iga politseinik teab, mis tähendab viivitus kuritegude kordadel, kaovad jäljed ja kaovad kuritegijad! Kodanikul peab küll kisendav häda olema, kui ta 70—100 kilomeetri tagant peaks konstaabli järele sõitma ja ennem lööb ta käega kõige peale. Kui seda aga märkab kuritegija, et kuritegu ei jälgita, siis on temal edaspidiseks tegutsemiseks käed vabad ja tal on palju enam hoogu ja julgust, ja kuritegevus kasvab veelgi suuremaks kui ta on.

Et maksud politseilt ära võetakse, selle vastu ei oleks suurt vaieldä, kuna see tööd märksa vähendaks. Ei julge aga kuidagi ütelda, kui suurel määral, kuna seda küsimust kaalutakse prefektide ühisel koosolekul. Kuid arusaamatuks osutub mõte, et ühe korraga võiks politseid nii suurel arvul kokku tõmmata, sest 1923. a. saadik on vähendatud tervet politsei koosseisu isegi peaaegu poole võrra. Kusagil peab piir olema, millest üle ei või minna, kui meie tahame kodanikkude julgeolekut kindlustada. Ei ole ka garantiid, et järgmisel eelarve harutamisel võetakse ette veel uusi kärpimisi.

Valga politsei jaoskonna meeskond politsei õppuste lõpul 1926 a.

Kunstlik kära — varaste võte.

Kriminaalkomissar Dr. E. Anuschat, Berliinis.

Suurlinna käidav tänav, kus asub palju kauplusi; aeg on õhtune, vaateaknad on hästi valgustatud, ühe kalliskivide äri aknal säravad kallihinnalised kivid, kuld ja briljandid. Trammid liiguvad edasi-tagasi, autod kihutavad tänavat mööda, inimesed liiguvad, suurte akende ees seisatades. Korraga kõlab tänaval tugev pauk, sellele järgnevad hulgalised paugud, on näha tuld. Publiku seas tekib suur segadus, on kuulda appihüüdeid, kisa ja kära, inimesed jooksevad laiali, igaüks katsub põgeneda hädaohtlikust kohast. „Pommid“, „plahvatus“, „laskmine“ — mõtlevad jalutajad ja mõne hetke jooksul on tänav tühi, kus praegu liikus veel hulk inimesi.

Niisugune lugu juhtus Berliinis ühel kevadisel õhtul ja edasi oli asjakäik järgmine: tühjaksjäänud tänaval ilmus kalliskivide äri akende juure keegi meesterahvas, kes viskas suure kaltsudesse mässitud kivi abil akna puruks ja akna kaudu hakkas asju varastama. Nüüd ruttasid küll inimesed jällegi tagasi, et kuritegijat — sest sarnasega oli tegemist — tabada, kuid viimane põgenes lähedalolevasse majja, sealt maja hoovi ning — nagu pärast selgus, kui asuti loo selgitamisele — edasi redeli abil, mis juba aegsalt oli kohale muretsetud, üle plangu naabrimäja hoovile ja sealt teisele tänavale. See hulljulge tükk tasus end kuritegijale ära: olgugi, et tema pidi tegutsema hiigla kiirusega, jõudis tema siiski briljante varastada 50.000 saksa marga väärtuses. Edaspidised uurimised näitasid, et paukusid tekitati ühes „plahvatusena“ ilutulede abil; tundmatud meesterahvad süütasid neid põlema, üldises segaduses ja lärmis ei pannud neid keegi õieti tähele, mõni jalutaja teadis küll pärast jutustada, et paar meesterahvast tegutses üldise paanika sünnitamiseks, kuid kes need olid ja kuidas nemad nägid välja, seda enam keegi hästi ei mäletanud, ei teadnud õigemini ütelda. Kirjeldatud võtte hulljulgus äratas tol korral üldist tähelepanu, kõigis ajalehis kirjutati asja kohta pikke artikleid, toodi kõiksuguseid üksikasju ennekuulmatust loost, mis — nagu seletasid mõned ajalehed — pandi toime mõne võõras keeles ilmunud kriminaalromani kirjelduste ja jutustuste eeskujul.

Kuid mis sellesse puutub, et sarnane

lugu on ennekuulmatu, siis peab tähendama, et asi ei ole ikkagi nii. Selle üle ei valitsenud kuritegijate ringkondades kunagi vähematki kahtlust, et paanika tekimisel, inimeste kogumisel ja isegi üksikute isikute seismajäämisel uudishimu tõttu mingi sündmuse pealtvaatamiseks kõige parem juhus on varastel ja riisujatel mingi julge võttega võõrast vara omandada. Mõtte peale — kunstlikult segadust inimeste seas tekitada — on ka varem juba nii mõnigi kuritegija tulnud — ainult abinõud selle eesmärgi kättesaamiseks olid ja on mitmesugused.

Meie isaisade ajal tegutses niisuguste abinõudega röövimise otstarbel isegi eriline kuritegijate liik, kes küll praegu enam ei „tööta“, kuid keda rahvas veel pole suutnud unustada — mõrtsukad-tulesüütajad, kes tegutsesid hea eduga peale kolmekümneaastase sõja lõppu, kuid need kuritegijad tegutsesid veel läinudki aastasajal — kuni Napoleoni sõadenedi. Alles 1810. aastal tehti kahjutuks suur, kurikuulsa „ilusa Karli“ juhtimisel olev mõrtsukate-süütajate salk, kes põletas maha palju külasid ja maju ja sünnitas väga palju kahju. Salka ja selle juhti tabati — olgu see muu seas tähendatud — „Schönebergi külas“ Berliini juures; praegu on Schöneberg teatavasti üks ilusamatest ja parematest Berliini linnaosadest. Nende kuritegijate tegutsemise tehnika (nemad töötasid ka tapmisi toime pannes, kui see vähegi kasu tõi) seisis selles, et nemad — alati suurearvuliselt, varustatud tõrvaga, õlgedega, takkudega jne. — küladesse läksid ehk üksikute majade juure hiilised ja elumajasid, tallisid ja aitasid põlema süütasid, sealjuures, nagu tähendatud, isegi inimeste tapmisest mitte loobudes. Nii pea kui tulekahju tekkis ja inimesed välja ruttasid hooneid, loomi ja kraami päästma, kui üldine segadus oli suur, läksid kuritegijad majade juure, mis neil juba varemalt olid märgitud ja kus nende teada leidis rohkem väärtasju ja raha, ja tungisid soodsal hetkel sisse, et maja tühjaks röövida. Kui saak oli küllalt suur, kadus terve salk salajase signaali andmisel, valgus kõikjale laiali, et mõne aja pärast varem kindlaksmääratud kohal, mis harilikult kuriteo toimepanemise paigast kaugel asus, uuesti koguneda, saaki jagada ja uuesti,

mõnel teisel kohal süütamist korraldada. Isegi linnades tegutsesid need mõrtsukad-
tulesüütajad.

Kunstlikku segadust hakkas hiljem tarvitama üks teine kuritegijate liik, olgugi hoopis väiksemal määral ja kujul, kuid siiski nii mõnelegi kodanikule õige eba-meeldivate tagajärgedega — taskuvargad. Juba vana Zimmermann kirjeldab omas 1847. aastal ilmunud raamatus „Die Diebe von Berlin“ (Berliini vargad) tolleagsete varaste võtteid, muu seas: selle aja taskuvaraste peavõtte seisib rüselmises, tõukamises jne., tähendab samas võttes, mis veel praegugi sellele kuritegijate liigile kõige soodsam. Kui kelmid kusagil käidavas kohas silmasid inimest, keda nemad arvasid paljaks varastada võivat (ohver nimetati „Freier'iks“), katsusid nemad (taskuvargad tegutsesid ka siis juba, nagu veel tänapäev, kahe- või kolme-kesi) ohvri läheduses kära ja segadust sünnitada, ja seda polnud neil raske läbi viia, kui arvesse võtta publiku uudishimu, mis Zimmermani ajal sama suur oli, nagu meie päevil. „Joobnud“ isik tuigerdab tänaval ja teeb inimestele nalja; mõned meesterahvad ja naisterahvad satuvad tülli, söimavad üksteist, lõpuks algab isegi peksmine; ühel jalutajal tulevad „krambid“ peale; publiku nähes lähevad naine ja mees tänaval riidu jne. Mõödaminejad aga jäävad seisma, et vaadata pealt ja oma silmaga näha, millega lõpeb asi. Kuid juba töötavad pealtvaatajate taskute kallal taskuvaraste osavad näpud ning nii mõnelgi pealtvaatajal puudub, vahejuhtumise kohalt lahkudes, taskukell või rahakott. Sellepärast peaks ka meie päevil politseiametnik, kes juhtub kohale tulema, rohkem tähelepanu pöörama pealtvaatajatele ja kõrvalistele isikutele, kes tegutsesid publiku taskute kallal, s. o. igale isikule, kes kahtlasel viisil suure rutuga pealtvaatajate seas liigub, sest ainult tähelepanu pööramine isikutele, kes tülli sattunud, kes joobnud või äkiliselt haigeks jäänud, on ühekiilne ja võib kahju tuua kodanikkudele. Mõistagi ei ole politseiametniku sarnane ülesanne kerge, sest peame meeles pidama, et harilikult palju inimesi koguneb kirjeldatud juhtumiste kohale ja ülevaade selle tõttu on kaunis raske.

Revolutsiooni talvel — 1918./19. a. — teatati politseile varaste salkadest, kes neis kohtades, kus ette tuli laskmisi ja

tänavavõitlusi, segadust kasutasid selleks, et üldises paanikas suurärde vaateaknaid purustada ja kauplusi tühjaks riisuda. Tarvitati veel teist võtet. Varaste salk sõitis suurtel veoautodel kisa ja kära saatel läbi tänavate samuti, nagu seda tegid tol ajal mõnede tähtsamate poliitiliste parteide liikmed. Veoautod jäid ühes ja teises kohas peatuma, seesolijad tõstsid kisa, söimasid, pidasid kõiksuguseid kõnesid, tarvitades poliitiliste parteide lööksõnu, vahepeal aga tegutsesid mõned salga liikmed publiku keskel ja varastasid nii mõneltki uudishimulikult kodanikult raha ja väärtasju.

Nagu sellest näha, on kunstlik kära, kunstlikult segaduse sünnitamine varaste võttena juba varemalt tarvitusel olnud. Kui siiski seda võtet liig tihti ei tarvitata ja peajasjalikult suuremas ulatuses ei tarvitata, siis oleneb see sellest, et suuremal osal kuritegijatest puudub siiski tarvilik külmaverelsus, ja kuritegijad täie õigusega kardavad, et võib juhtuda midagi, mida võimalik polnud ennustada, mis kahjulik nende isikule. Peab ütleva, et pomme pilduda röövimise otstarbel võivad ikkagi ainult kuritegijad, kellel midagi ei ole kaotada ja kes on väljapääsematus seisukorras, sest pommide pildumisega panevad nemad ka oma elu ja tervise kaalule, mida harilik kuritegija kunagi ei tee. Kuid ka sarnane lugu võib juhtuda ning politseiametnikud peavad sellepärast alati valvel olema ja kõikide võimalustega arvestama. Rahva kogumise korral mingisugusel põhjusel, segaduste korral, plahvatuste ja laskmiste juhtumistel ei tohi politseiametnik kunagi unustada, et tegemist võib olla kunstlikult kuritegijate poolt provotseeritud segadusega, millepärast tuleb tähelepanu pöörata ka publikule ja katsuda abinõusid tarvitusele võtta publiku kaitseks taskuvaraste või röövlite vastu. Nii mõnigi kord võib see väga kasulik olla ja kodanikkudele ning politseile kasu tuua.

Umbes 12 aasta eest teatati Pariisist, et seal tegutses suurem taskuvaraste salk kinodes. Salga liikmed tulid kinodesse, istusid muidugi rahulikult kohtadel ning korruga tõstsid etenduste ajal lärmi, hüüdsid „tulekahju“ jne. Mõistagi, et publik sattus ärevusse ja järeilmõtlemata teatrist välja hakkas tormama; tekkis mõnikord kirjeldamatu paanika, mida vargad osavalt kasutasid ja kinode uste juures

varastasid raha, taskukellasid ja väärtasju.

Pommide pildumine röövimise ja varastamise eesmärgiga ei juhtu vähemalt Saksamaal tihti, selle vastu aga olevat ajalehtede teadete järele sarnaste kuritegude arv Ühisriikides ning Venemaal kaunis suur. Nimetada võiks siinkohal vast ehk pommipildumist Hesseni osariigi kreislinna Freibergi linnavalitsuse majas 1910. aastal. Peale lõunat kella 4 ajal sündis linnavalitsuse hoones suur plahvatus, mida oli kuulda üle terve linna. Arvati, et plahvatus on tekkinud gaasi läbi ning kodanikud ruttasid kõik kohale, muu seas ka rentei ametnikud; rentei

asus umbes 400 meetrit raatusest eemal. Renteisse jäi ainult üks rahalugeja ja selle ette ilmus korraga maskeeritud noormees püstol käes. Noormees lõi rahalugejale püstoliga pähe ning viimane langes meelemärkusetult maha, lähedalseisev naisterahvas aga karjus valju häälega appi. Röövel ruttas välja ja istus jalgrattale. Politseiametnikud hakkasid röövlit autol taga ajama, mis juhuslikult nende ees seisis. Kui auto sõitis jalgrattasõitja kohale, laskis viimane ennast maha. Tema juurest leiti veel kaks pommi. Kõigi otsimiste peale vaatamata, ei läinud tol ajal korda kaasrüüdlast tabada, kes linnavalitsuse hoonesse pildus pommi.

Kriminaalseminar Leipzigis.

Dr. jur. H. Liepmann.

Kriminaalõiguse prof. Dr. Exneri algatusel ja Sakseni kohtuministeeriumi direktor Dr. Wulffeni kaasabil on Leipzigi ülikool esimesena saksa ülikoolide seas avanud kriminaalseminari. Seega on astunud suure tähtsusega edusamm, nimelt noorele õigusteadlasele on võimalus antud tema arengumisel mitte ükski tutvunud õiguse ja selle käsitlemisega, vaid ühel ajal ka omandada kriminalistile nii hädatarvilikku arusaamist kuritegija isikust.

Osavõtjad — noored juristid, kes valmistavad end teenistusele, kui ka need, kes juba ametis — kogunevad vanglasse ja prof. Exneri juhatusel ja Leipzigi kohtuarsti Dr. Schützi kaasabil võtavad sündmuse tegelikust elust akti andmetel harutusele. Siis tuuakse nende ette kuritegija; tema vastab mõlema juhataja poolt ettepanud küsimustele ja avaldab mõtteid oma kuriteo üle, kuidas tema sellele vaatab, millistel motiividel teo korda saatnud, teateid oma elusaatuse kohta ja muud sellesarnast. Temale pannakse ka küsimusi ette eesmärgiga osavõtjatele võimaldada selge pildi saamist seadusrikkuja intelligentsist, arusaamise võimest ja hingelisest arengust. Peale vangi eemaletoimetamist alustatakse läbirääkimisi kuriteo juriidilise, sotsiaalse ja psühholoogilise külgede harutamiseks.

Arusaadavalt kannavad juhatajad hoolt

ka seminari juhtimise eest, et õiguse huvid, veel vähem aga vangide huvid selle all ei kannataks; nõnda ei peeta vangistatu juuresolekul läbirääkimisi ja ei avaldata kõige vähematki survet vangistatu peale seminari ette ilmutamiseks ja teatavate asjaolude kohta seletuseandmiseks. Ülekuulatavad vangid annavad end vabatahtlikult üles vanglaarstile, kes aegajalt tähelepanu juhib seminari eesmärkide peale. On huvitav konstateerida, et vangide poolt, kes oma kuriteo kohta soovivad teateid anda, on nii palju soovivavalduisi järgnenud, et senini ei ole puudust olnud harjutamiseks tarvisminevast materjalist.

On loota, et sarnane „kuritegijate kliinik“ ei jää üksikuks, nagu seda prof. Aschaffenburg hiljuti väljendas saksa kohtuaegkirjas. Kuigi arvamine tekib, et kunstlik kokkupuutumine kuritegijatega ei võimalda veel noorele juristile täielist mõistet inimese hinge labürindist ja kuritegevuse sotsiaalsest tingivusest, siis omandab ta siin elava ülevaate kuritegevuse kurbloodusest, veel paremini, kui seda suudab ükski raamat pakkuda. Temale saab aegajalt selgeks see raske kõlbline vastutus, millise tema kui jurist oma peale võtab, ja seega hakkab õiguse, õigluse, samuti ka inimese hingeelu probleeme uurima ja lahendama.

26. septembril s. a. Tallinna hipodroomil peetud politsei ratsareservi võistluste ja mängude tagajärgedest.

Concours Hippique — osavõtjaid 10.

- I. auhind: van. kordnik A. Plink.
- II. auhind: van. kordnik J. Kivimägi.
- III. auhind: konstaabel A. Võigemast.

Mõõgaga raiumine — osavõtjaid 14.

- I. auhind: van. kordnik J. Oissar.
- II. auhind: kordnik A. Mugra.
- III. auhind: kordnik A. Vari.

Esimese auhinna võitja sai ka siseministri poolt annetatud rändava auhinna, mis kahel võistlusel tuleb kaitsta.

Hobuste mahavõtmine — osavõtjaid 6.

Üksainus auhind, mille sai kordnik V. Kloch.

Ulaakate sadulasse haaramine — osavõtjaid 14.

Püramiidid nr. 1, 2 ja 3 — osav. 12.

Hobusevarga tabamine — osav. 14.

Neil kolmel toimingul auhindu ei olnud.

Dshigiteerimine — osavõtjaid 4.

Üks ainus auhind, mille osaliseks sai van. kordnik A. Ausmann. Kordnik A. Soosaar, kes dshigiteerimises kindlasti oma võimete poolest oleks võitnud, juhtus õnnetus — hobune komistas ja kukkus maha, mille järele võistleja langes võistlusest välja.

Herdelli sõit ametnikkudele I. grupp 1600 meetri peale — osavõtjaid 4.

- I. auhind: konstaabel A. Võigemast.
- II. auhind: konstaabel E. Aamann.
- III. auhind: abikomissar J. Seren.

Komissar E. Freudenstein'iga juhtus õnnetus. 200 meetrit stardist katkes sadula esimene vöötripp, mille tõttu sadul hobusele külje peale vajus ja sõitja sadulast maha kukkus.

Herdelli sõit kordnikkudele II. grupp 1600 meetri peale — osavõtjaid 6.

- I. auhind: kordnik E. Mõistlik.
- II. auhind: kordnik A. Soosaar.
- III. auhind: van. kordnik J. Kivimägi.

Esimese auhinna võitja omandas politseidirektori rändava auhinna, mida kahel võistlusel tuleb kaitsta.

Herdelli sõit kordnikkudele III. grupp 1600 meetri peale — osavõtjaid 7.

- I. auhind: kordnik O. Vohli.
- II. auhind: van. kordnik A. Plink.
- III. auhind: kordnik N. Peetson.

Riietumine kiiruse peale — osavõtjad: kogu meeskond, välja arvatud ametnikud.

- I. auhind: van. kordnik A. Plink.
- II. auhind: kordnik A. Mugra.
- III. auhind: kordnik E. Mõistlik.
- IV. auhind: van. kordnik H. Kuusk.
- V. auhind: kordnik A. Soosaar.
- VI. auhind: van. kordnik J. Torneo.

Ratsariünnak — osavõtjad: kogu meeskond.

Vaenlase tuli jäi mõnesugusel põhjusel ära.

Ühe auhinna sai väljaõpetuse eest reservi komissar E. Freudenstein.

Ametlik osa.

Tallinna - Harju prefekti käsukirjaga 25. septembrist s. a. nr. 48

on sadama jaoskonna vanem kordnik Mihkel Tompson määratud ajutiseks konstaabli kohustetäitjaks vakant kohale, arvates 1. septembrist s. a. Tompsonile makstakse palka konstaabli palganormi järele.

Raudteepolitsei komissari käsukirjaga 27. septembrist s. a. nr. 47

on kitsaroopalise raudtee Lelle-Eidapere harutee loetud alluvaks Viljandi jaoskonna Rapla rajooni konstaablile.

Viljandi jaoskonna Rapla rajooni ajutiseks konstaabli kohustetäitjaks on määratud Eidapere piirkonna kordnik Jüri Viira, arvates 25. sept. s. a.

Politseidirektori käsukirjaga 2. oktoobrist s. a. nr. 41

Politseidirektori käsukirjaga 2. oktoobrist s. a. nr. 41

on Tallinna 2. jaosk. konstaabel Bruno Parnitsky vabastatud ametist omal palvel, arvates 1. oktoobrist s. a.

Raudteepolitsei Tallinna rajooni konstaabel Ernst Mumm on paigutatud ümber omal palvel ja teenistuse huvides Tartu-Valga prefektuuri koosseisu, arvates 1. oktoobrist s. a.

Kadrina jaoskonna politseikomissari asjaajaja August Unkareda on vabastatud ametist omal palvel, arvates 4. okt. s. a.

Petseri 11. rajooni konstaabel Peeter Lõo on vabastatud ametist omal palvel arvates 5. oktoobrist s. a.

Avaldatakse konstaablite kohustetäitj. nimekiri, kes 23., 25. ja 26. sept. s. a. politseikooli juures katsekomisjoni ees politseiameti kutsetunnistuse saamiseks eksamid sooritanud:

K a s e s a l k, Karl; H a m a n n Eduard; L a u r i t s, Herbert; S a a r, Paul; S u u r k i v i, August; V e h i k, August; K ü ü r a, Artur; M ö l d e r, Arnold; T a s k a, Aleksander; P i l l, Konstantin; R a a d i k, Albert; L o k o t a, Ernst; E d a l, Volde-
mar; V a i n o, Ferdinand; A d e n, Karl; L o h u a r u, Aleksander; K r i i v a Jaan; K r u u s e, Rudolf; R i i g a, Heinrich; R i t s o, Hans; R i t s o, Jaan; P ö l d s a m, Jaan; R ü ü t e l, August; O j a m a a, Oskar.

Tähendatud ametnikkudele on Politseikooli ajutise korralduse § 35 p. 4 põhjal politsei teenistuse kutsetunnistused välja antud.

Avaldatakse eksternide nimekiri kes 23., 25. ja 26 sept. s. a. on politseikooli juures katsekomisjoni ees politseiameti

kutsetunnistuse saamiseks eksamid sooritanud:

T o m s o n, Johannes; K u u s i k, Rudolf; U n t, Karl; P a r b u s, Johannes; H e i s v a l d, August; J ä r v, Helmut; A n d e r s e n, Thorvald.

Tähendatud eksternidele on Politseikooli ajutise korralduse § 35 p. 4 põhjal politsei teenistuse kutsetunnistused välja antud.

Politseikooli abikomissar Robert Lehova on politseikooli juures katsekomisjoni ees 23., 25. ja 26. septembril s. a. politseiameti kutsetunnistuse saamiseks eksamid sooritanud. Tähendatud ametnikkudele on Politseikooli ajutise korralduse § 35 p. 4 põhjal politsei teenistuse kutsetunnistus välja antud.

Avaldatakse konstaabl. kohustetäitjate nimekiri, kelle teadmised katsekomisjoni poolt hinnatud politseikooli alama klassi õppekava ulatuses:

J a a n s o n, Johannes; K a a s i k, Toomas; O t t e n s o n, Martin; R a u d s e p p, Richard; L e e m e t, Johannes; H e l b e r g, August; V i i e s, Hans.

Tähendatud ametnikkudele on politseikooli alama klassi lõputunnistused välja antud.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

S i e m a n n-T o f f r y, Karin Michaili t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 17. 1. 20 a. nr. 6139. (41020)

K o g e r, Ella Ado t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 11. 5. 22 a. nr. 14720. (41021)

I l m, August Leena p., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. 14. 2. 20 a. nr. 358. (41022)

T o m s o n, Hugo Johannese p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 25. 3. 20 a. nr. 8044. (41023)

B o k k, Erich Eduardi p., v. a. Vohnja vallaval. 30. 10. 20 a. nr. 730. (41024)

K l a u s, Helene Kristjani t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (41025)

S c h i l t i n g, Helene Otto t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1924 a. nr. 3743. (41028)

K r e u t s v a l d t, Juuli Jüri t., v. a. Tall. linna-Harju prefektilt nr. 1311. (41029)

K o s e n k r a n i u s, Linda Peetri t., v. a. Vana-Vändra vallaval. 17. 1. 25 a. nr. 452/169036. (41203)

S e m p e l s o n, Aleksander Juhani p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 24. 4. 25 a. nr. 543/227549. (41204)

T i m b e r g, Karl, v. a. Lelle vallaval. 9. 8. 20 a. nr. 473. (41205)

L e h t m e t s, Karl Eva p., v. a. Pärnu linna politseikomissarilt nr. 1547. (41206)

V a p p e r, Martha, v. a. Kilingi vallaval. nr. 771. (41207)

A r r o, Jaan Ennu p., v. a. Laiksaare vallaval. 4. 8. 24 a. nr. 207/090678. (41210)

T o m s o n, Hendrik Mardi p., v. a. Laatre vallaval. 16. 8. 23 a. nr. 41. (41211)

R ä h n, Jaan Jaani p., v. a. Abja vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 1510. (41212)

- Pärtel, Andres Peetri p., v. a. Kaisma vallaval. 26. 6. 25 a. nr. 273/249155. (41213)
- Sedrik, Johannes Konstantini p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 16. 8. 24 a. nr. 4615. (41214)
- Leppik, Jaak, v. a. Polli vallaval. 22. 9. 23 a. nr. 54/35344. (41215)
- Hanson, Heinrich, v. a. Suigu vallaval. 8. 6. 25 a. nr. 87. (41229)
- Poltsinas, Eduard Aleksandri p., v. a. Sõmeru vallaval. 10. 9. 20 a. nr. 1530. (41230)
- Ries, Raisa, v. a. Maidla vallaval. 20. 1. 1920 a. nr. 226. (41231)
- Luht, Jaan Matsi p., v. a. Kurista vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 635. (41232)
- Sutt, Arnold Jaani p., v. a. Rutikvere vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 207. (41233)
- Mikker, Karl Gustavi p., v. a. Kunda-Malla vallaval. 30. 1. 23 a. nr. 16. (41234)
- Kulikov, Feodor Mihkli p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 22. 3. 20 a. nr. 21125. (41236)
- Võigas, Karl Jaani p., v. a. Väandra vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 296. (41237)
- Luts, Jaan Juhani p., v. a. Vana-Roosa vallaval. 17. 3. 20 a. nr. 470. (41238)
- Anderson, Mihkel Peedu p., v. a. Vana-Roosa vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 138. (41238)
- Strastitsh, Aleksander Johani p., v. a. Püssi vallaval. 17. 11. 23 a. nr. 247/102287. (41240)
- Soosaar, Elviine Juhani t., v. a. Maidla vallaval. 1922 a. (41241)
- Truu, Maali Juliani t., v. a. Jõhvi vallaval. 1919 a. (41242)
- Kippar, Eduard Priidiku p., v. a. Jõhvi pol. jsk. ülemalt 10. 10. 20 a. (41243)
- Liiming, Voldemar Hendriku p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 17. 7. 25 a. nr. 587. (41244)
- Möllits, Johannes Gustavi p., v. a. Haljala vallaval. 31. 8. 20 a. nr. 1111. (41246)
- Möllits, Gustav Joosepi p., v. a. Haljala vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 811. (41247)
- Metsis, Otto Kristjani p., v. a. Haljala vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 59. (41248)
- Einlon, Marie Joosepi t., v. a. Aaspere vallaval. 14. 2. 19 a. nr. 1333. (41251)
- Eerik, Jakob Jaani p., v. a. 26. 1. 23 a. nr. 40. (41252)
- Urkvolber, Gustav Jakobi p., v. a. Haljala vallaval. 3. 12. 19 a. nr. 76. (41249)
- Kallion, August Mihkli p., v. a. Uue-Antsla vallaval. 15. 4. 24 a. nr. 21. (41250)
- Aal, Ludvig Mihkli p., v. a. Palmse vallaval. 30. 1. 23 a. nr. 43. (41253)
- Näripea, Katariina Peetri t., v. a. Kilingi-Nõmme alevival. 5. 2. 20 a. nr. 46. (41255)
- Lipp, Alfred Johani p., v. a. Püssi vallaval. 10. 11. 20 a. nr. 1465. (41256)
- Lokota, Adele Juhani t., v. a. Järve vallaval. 20. 12. 24 a. nr. 204. (41257)
- Piilmann, Villem Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 9. 1. 19 a. nr. 6216. (41258)
- Matt, Salme Daaveti t., v. a. Krüüdneri vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 76. (41260)
- Nikopensius, Eduard Julius Johani p., v. a. Kõlleste vallaval. 10. 8. 24 a. nr. 29. (41261)
- Karu, Jaak Peetri p., v. a. Krootuse vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 416. (41262)
- Lootsmann, Arnold Gustavi p., v. a. Varangu vallaval. 13. 4. 20 a. nr. 856. (41263)
- Saar, Marfa, nr. 1418. (41264)
- Piller, Karl Jaani p., v. a. Rakvere vallaval. 27. 1. 22 a. (41265)
- Kvell, Rudolf Mardi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 14. 9. 20 a. nr. 25604. (41266)
- Privoi, Jaan Johani p., v. a. Sõmeru vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 798. (41269)
- Brusilov, Kirill, v. a. Senno vallaval. 14. 12. 22 a. nr. 31. (41272)
- Rjabinin, Jakov, v. a. Irboska vallaval. 13. 7. 20 a. nr. 6575. (41273)
- Harkina, Aleksandra, v. a. Irboska vallaval. 28. 10. 20 a. nr. 7633. (41274)
- Mikitin, Dimitri, v. a. Senno vallaval. 20. 1. 25 a. nr. 376. (41275)
- Martinson, Martin Jaani p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 12. 9. 21 a. nr. 13919. (41277)
- Iip, Eduard, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 9. 6. 25 a. nr. 1452. (41279)
- Aus, Priidu, v. a. Laiksaare vallaval. 20. 6. 24 a. nr. 197. (41280)
- Taube, Hans Ernsti p., v. a. Järva maak. pol. ülemalt. (41282)
- Soots, Joosep Gustavi p., v. a. Illuka vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 828. (41283)
- Soots, Pauliine Hansu t., v. a. Illuka vallaval. 19. 3. 20 a. nr. 1004. (41284)

- P a r a m o n o v a**, Natalja Gavrili t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 24. 12. 19 a. nr. 20932. (41285)
V a i d e, Rudolf Karli p., v. a. Illuka vallaval. (41281)
L e e d u, Juhan Marie p., v. a. Laatre vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 357. (41286)
K e n a, Olga Peetri t., v. a. Jõhvi pol. jsk. ülemalt 3. 4. 20 a. nr. 956. (41287)
L u p a n o v, Andrei Pavli p., v. a. Vasknarva vallaval. 1923 a. nr. 66/029189. (41288)
J a k o b o v, Theodor Augusti p., v. a. Võisiku vallaval. 6. 11. 24 a. nr. 169. (41289)
A d a m s o n, Andres Mihkli p., v. a. Kilingi vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 27. (41290)
R e i d i, Johannes Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 11. 3. 20 a. nr. 8965. (41319)
B o g d a n o v, Rosalie Johani t., v. a. Nõmme pol. jsk. 3. 4. 22 a. nr. 3031. (41320)
O j a, Ella Peetri t., v. a. Uue-Antsla vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 65. (41216)
L e p p i k, Liisa Jüri t., v. a. Vee vallaval. (41217)
K u k k, Jaan Juhani p., v. a. V.-Kariste vallaval. 25. 10. 21 a. nr. 788. (41218)
J u u t, Linda Märdi t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 3. 3. 21 a. nr. 2608. (41219)
K u l l i k, Richard Gustavi p., v. a. Varangu vallaval. 12. 5. 22 a. nr. 1128. (41220)
K a l l a s, August Juhani p., v. a. Undla vallaval. 1925 a. (41221)
M a r t i n, Johan Mihkli p., v. a. Sindi alevival. 12. 2. 25 a. nr. 21. (41223)
S m i r n o v, Sergei Nikolai p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 27. 5. 22 a. nr. 14208. (41225)
R i k m a n n, Karl Johani p., v. a. Harku vallaval. 1924 a. nr. 296. (041326)
S i l b e r f e l d t, Aline Jakobi t., v. a. Viimsi vallaval. 1921 a. (041327)
K r u u s e, Aleks. Karli p., v. a. Türi alevival. 4. 12. 25 a. nr. 381. (041329)
P r i s n j a k o v, Dimitri Dimitri p., v. a. Haapsalu 1. jsk. politseikom. poolt 1922 a. nr. 99. (041331)
M e r i, Amanda Eduardi t., v. a. Vääna vallaval. 10. 3. 26 a. nr. 469. (041330)
Z e i e r, Ernst Aleks. p., v. a. Vara vallaval. 19. 5. 20 a. nr. 599. (041332)
K o p e l m a n n, Gustav Jaani p., nr. 565. (041333)
B r a n d t, Rudolf Gustavi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 17. 5. 22 a. nr. 31261.
K ö r b e, Ado Johani p., v. a. Vaivara vallaval. 1. 6. 20 a. nr. 844.
S a v a n, Mart Jüri p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 7. 12. 19 a. nr. 9082.
K r o n k, Martha Iisaki t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 5. 11. 20 a. nr. 26504.
L u i k, Jüri Jaani p., v. a. Vaivara vallaval. 8. 10. 20 a. nr. 1135.
K e e s e r, Andres Tõnise p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 20. 7. 22 a. nr. 104.
F o m i n, Emilie Peetri t., v. a. Narva linna pol. I. jsk. ülemalt 18. 3. 25 a. nr. 194.
A r h i p o v, Ado Mardi p., v. a. Narva-Jõesuu jsk. pol. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 437.
K a r a f i n, Karoline-Auguste Karli t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 2. 10. 20 a. nr. 25948.
R o o s i p u u, Robert Iisaki p., v. a. Narva-Jõesuu alevival. poolt 1922 a. nr. 108.
P l o o m, Oskar Jüri p., v. a. Vaivara vallaval. 30. 1. 23 a. nr. 48.
N o r m a n n, Liisa Hansu t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 8567.
A b r a m o v, Mihail Andrei p., v. a. Vasknarva vallaval. 28. 11. 19 a. nr. 260.
A a s e, Helene Andrese t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 21. 11. 21 a. nr. 30145.
V i l k h e i n, Liisa Johani t., v. a. Järve vallaval. 30. 7. 20 a. nr. 1163.
R o m a n o v, Joann Feodori p.
S t s e g o l e v, Mihail Andrei p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 17. 8. 22 a. nr. 254.
P u i k e n e n, Georg Gavrili p., v. a. Narva linna pol. 2. jsk. ülemalt 6. 8. 1925 a. nr. 257/239924.
P r u s a k o v, Ivan Vassili p., v. a. Skarjatina vallaval. 17. 2. 21 a. nr. 469.
P a n o v, Sofia Nikolai t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 27. 1. 19 a. nr. 27750.
R o o d e, Elisabeth Juhani t., v. a. Narva-Jõesuu jsk. pol. ülemalt 29. 3. 20 a. nr. 242.
M i r o n o v, Veera Feodori p., v. a. Narroova vallaval. 2. 9. 21 a. nr. 1759.
M o r o s o v, Peeter Peetri p., v. a. Narroova vallaval. 6. 10. 20 a. nr. 849.
M ä n n a m a, Amalie Tõnu t., v. a. Narva linna pol. 3. jsk. ülemalt 2. 10. 25 a. nr. 797.
M i l l e r, Linda Mardi t., v. a. Tahkuranna vallaval. 1920 a. nr. 126.

- Jürgens, August Tõnise p., v. a. Häädemeeste vallaval. 1920 a. nr. 359.
- Kreel, Johannes Jaani p., v. a. Häädemeeste vallaval. 1922 a. nr. 683.
- Kallas, Johannes Hendriku p., v. a. Häädemeeste vallaval. 1924 a. nr. 41.
- Loorents, Juuli Jaani t., v. a. Häädemeeste vallaval. 1919 a. nr. 170.
- Mägi, Oskar Mardi p., v. a. Häädemeeste vallaval. 1919 a. nr. 143.
- Tiido, Nikolai Mardi p., v. a. Tõstamaa vallaval. 1919 a. nr. 80.
- Miller, Veera Mihkli t., v. a. Pärnu linna pol. 1920 a. nr. 9581.
- Tamm, Hans Hansu p., v. a. Võlla vallaval. 1924 a. nr. 85.
- Snamensky, Vladimir Peetri p., v. a. Tallinna linna pol. 5. jsk. ülemalt 29. 9. 21 a. nr. 14591.
- Nurm, Andres Aini p., v. a. Sauga vallaval. 19. 2. 20 a. nr. 404.
- Jaanson, Liisa Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 12.5.20 a. nr. 11025.
- Fabricius, Jenny, v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 25. 11. 19 a. nr. 0562.
- Vander, Aleksander Jüri p., v. a. Paide linna pol. 12. 3. 20 a. nr. 1836.
- Orav, Elisabeth Andrese t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 6262.
- Mutli, Marie Mardi t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 5141.
- Peters, Anton Mihkli p., v. a. Audru vallaval. 14. 9. 22 a. nr. 621.
- Kangro, Henriette Hansu t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 2590.
- Lasn, Elsa Johani t., v. a. Sauga vallaval. 28. 9. 20 a. nr. 633.
- Jakobi, Marie Jakobi t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 29. 11. 19 a. nr. 1127.
- Lamm, Marie Matsi t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 2333.
- Vinter, Emma Vilhelmi t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 11. 12. 19 a. nr. 2564.
- Margus, Aleksander Peetri p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 11. 8. 20 a. nr. 11755.
- Mäekask, Emilie Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 19. 7. 24 a. nr. 827/090618.
- Kaunis, Ella Mihkli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt nr. 15591.
- Krimses, Anna Peetri t., v. a. Võru linna pol. ülemalt nr. 4077.
- Seppa, Karl Peetri p., v. a. Raadi vallaval. poolt, nr. 1358.
- Seppa, Anna Kristjani t., v. a. Raadi vallaval. poolt nr. 1359.
- Beckmann, August Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 9. 12. 22 a. nr. 107.
- Reinthal, Elsa Theodori t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 15. 12. 20 a. nr. 16313.
- Lange, Aleksander Johani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 21. 7. 24 a. nr. 3127.
- Uibo, Oskar Gustavi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 9. 8. 23 a. nr. 1371.
- Lill, August Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 29. 9. 25 a. nr. 864/263608.
- Anijärv, Alma Hendriku t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 4. 1. 23 a. nr. 210.
- Kulpa, Ida Jaagu t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 18. 10. 20 a. nr. 15658.
- Urb, Amalie Liisa t., v. a. Rõngu vallaval. 18. 3. 20 a. nr. 625.
- Org, Peeter Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 27. 1. 20 a. nr. 11343.
- Reichenbach, Valter Karli p., v. a. Tallinna linna pol. 6. jsk. ülemalt 19. 11. 1925 a. nr. 1061.
- Põdra, Hilda Karli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 9. 9. 21 a. nr. 18022.
- Kukk, Adele Jakobi t., v. a. Härjanurme vallaval. 26. 11. 25 a. nr. 183.
- Peterson, Jaan Ado p., v. a. 3. jsk. politseikomissariit Tartus 21. 4. 26 a. nr. 379.
- Kukk, Pauline Jakobi t., v. a. Raadi vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 25.
- Ratasepp, Jaan Andrese p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 20. 6. 25 a. nr. 634.
- Kertner, Martha-Elisabet Kustase t., v. a. Tartu linna pol. ülemalt 16. 1. 20 a. nr. 153.
- Vernomas, Liine Tõnise t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 10. 1. 20 a. nr. 7498.
- Korotkov, Uljana Prokofi t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 24. 9. 23 a. nr. 983.
- Riiga, Eduard Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 19. 12. 19 a. nr. 5620.
- Braffmann, Theodor-Leopold Mardi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 29. 12. 20 a. nr. 11792.
- Uuk, Amanda Gustavi t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülem. 3. 1. 20 a. nr. 6820.
- Kordt, Elfriede Karli t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 4305.
- Luha, Johan Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 16.6.20 a. nr. 14520.

- Seeri-Seerik, Ed.-Johannes Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 12. 12. 22 a. nr. 118/10178.
- Rebane, August Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 21. 10. 22 a. nr. 14423.
- Puusik, Davet-August Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 25. 11. 19 a. nr. 0199.
- Vöhrmann, Elsa Augusti t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 3. 1. 20 a. nr. 5953.
- Reino, Linda Vilipi t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 8. 12. 19 a. nr. 2750.
- Martinson, Hans Jakobi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 5. 12. 19 a. nr. 2818.
- Taird, August Anna p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 3. 5. 21 a. nr. 13051.
- Isup, Aleksander-Leopold Eduardi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 11. 11. 22 a. nr. 14591.
- Grigorjev, Helene Juhani t., v. a. Vana-Kuuste vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 57.
- Lill, Andres Matu p., v. a. Patküla vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 328.
- Vutt, Juhan Maarja p., v. a. Kuikatsi vallaval. 14. 6. 25 a. nr. 169.
- Nahkel, Johan Ado p., v. a. Leebiku vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 70.
- Leosk, August Jaani p., v. a. Saluse vallaval. 1920 a. nr. 98.
- Sepp, Otto Liisa p., v. a. Võru linna pol. ülemalt 21. 3. 19 a. nr. 3273.
- Spoehr, Nikolai Vilhelmi p., Võru maak. pol. linna jsk. ülemalt 1. 8. 25 a. nr. 315.
- Meri, Voldemar-Julius Adami p., v. a. Misso vallaval. 2. 6. 22 a. nr. 18.
- Migul, Eduard Jaani p., v. a. Krabi vallaval. 13. 12. 20 a. nr. 262.
- Ojaver, Helmine-Magdalena, v. a. Võru vallaval. 19. 2. 20 a. nr. 746.
- Keel, Peeter Mihkli p., v. a. Võru maak. pol. linna jsk. ülemalt 19. 11. 24 a. nr. 228.
- Pähni, Ernst Karli p., v. a. Võru maak. pol. linna jsk. ülemalt 29. 12. 23 a. nr. 331.
- Kääparin, Peeter Peetri p., v. a. Võru vallaval. 11. 11. 19 a. nr. 190.
- Maksila, Anna Johani t., v. a. Võru linna pol. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 1861.
- Kasak, Taniel Jakobi p. (Jaani p.), v. a. Kasaritsa vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 48.
- Inger, Julie Samueli t., v. a. Kooraste vallaval. 16. 4. 19 a. nr. 682.
- Sassiad, Paul Aleksandri p., v. a. Saluse vallaval. 2. 9. 21 a. nr. 53.
- Neuhaus, Albert Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 18. 3. 20 a. nr. 8983.
- Jokait, Eduard Jaani p., v. a. Võru maak. pol. linna jsk. ülemalt 28. 12. 25 a. nr. 485.
- Simmu, Anni Mihkli t., Sõmerpalu vallaval. 11. 6. 20 a. nr. 904.
- Küppas, Peeter Jaani p., v. a. Loosi vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 379.
- September, Natalie Ludvigi t., v. a. Võru linna pol. ülemalt 27. 11. 19 a. nr. 150.
- Herzog, Karl Gottliebi p., v. a. Sõmerpalu vallaval. 28. 1. 22 a. nr. 82.
- Veeber, Jette-Karoline Karli t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 23. 12. 19 a. nr. 6662.
- Kuldhaamer, Marie Johani t., v. a. Kongota vallaval. 18. 5. 22 a. nr. 122.
- Simonsen, Johanna Karli t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 2829.
- Riiga, Ferdinand Karli p., v. a. Kongota vallaval. 14. 8. 24 a. nr. 57.
- Viiilup, Marie Marguse t., v. a. Palupera vallaval. 1. 3. 22 a. nr. 670.
- Kulberg, Hermann Danieli p., v. a. Meeri vallaval. 20. 11. 22 a. nr. 938.
- Int, Harald Jakobi p., v. a. Valguta vallaval. 11. 1. 22 a. nr. 10.
- Luike, Natalie Peetri t., v. a. Vana-Otepää vallaval. 20. 9. 20 a. nr. 349.
- Juudas, Joosep Jaagu p., v. a. Kavilda vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 119.
- Palu, Karl Mihkli p., v. a. Kongota vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 146.
- Lukas, August Johani p., v. a. Aakre vallaval. 10. 5. 20 a. nr. 589.
- Koemets, Salme-Emilie Johani t., v. a. Antsla vallaval. 3. 10. 25 a. nr. 215.

· KUULUTUS.

Mõisaküla jaosk. Politseikomissar teatab, et 15. oktoobril 1926 a. kell 15 müüakse Karksi vallas „Laanejaagu“ talus enampakkumisel Jaak Kuut'i varandus: viljaniidu masin, „Dering“ ühes vikatiga, hinnatud 5000 m. peale, kohtu- ja katlamaksude sissenõudmiseks. Pakkumine algab hinnatud summast. Müüdavat masinat võib näha oksjoni päeval.

Mõisakülas,
29. sept. 1926. a.
Nr. 4761, 4764, 4577.

S. Kook

Mõisaküla jsk. politseikomissar.